

Práce kriticky nahlíží současný princip osobní autonomie člověka, a představu autonomního jedince odvozené z politické filozofie liberalismu moderní společnosti. Autonomie v bioetice, která přebírá rysy tohoto politického konceptu a neobsahuje již metafyzickou otázku po člověku, funguje v praxi i teorii jako od člověka vyprázdňená. Má práce má tuto problematiku nastínit a poukázat na potíže autonomie jedince z pohledu sekulárního liberalismu. Jako jistou vizi pak nabídnout koncept narativní etiky k doplnění toho, co moderní principiální bioetika opomněla.